

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/60/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423207788
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Belavá
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1423207788.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Otílie Belavej a členiek senátu JUDr. Renáty Janákovéj a Mgr. Jany Janics Bajánkovéj, v právnej veci žalobcu: F. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. H. XXX/X, M. E., právne zastúpený advokátskou kanceláriou POLÁČEK & PARTNERS s.r.o., so sídlom Hurbanovo nám. 1, Bratislava, IČO: 50 568 124, proti žalovaným: v 1. rade A. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. T. XXXX/XX, C., v 2. rade H. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. X, C., o vypratanie nehnuteľnosti, o nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 21.02.2025, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV sp.zn. 58C/61/2023-284 zo dňa 24.03.2025, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie sp.zn. 58C/61/2023-284 zo dňa 24.03.2025, p
o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

- Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie o nariadenie neodkladného opatrenia zastavil.
- Žalobou doručenou Mestskému súdu Bratislava IV dňa 09.11.2023 sa žalobca domáha, aby súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť vypratať byt č. XX na ulici Ž. XXXX/X, C. - mestská časť S., nehnuteľnosť zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX, nachádzajúci sa v bytovom dome postavenom na parcele CKN č. XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, popis stavby Ž. X,X,X, súpisné číslo XXXX, vedená Okresným úradom Bratislava, pre katastrálne územie S., obec C. - S., okres Bratislava V, a to v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku bez poskytnutia bytovej náhrady. Zároveň žalobca žiada, aby súd priznal žalobcovi voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
- Spolu so žalobou podal žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd žalovaným v 1. a v 2. rade uložil povinnosť vypratať byt č. XX na ulici Ž. XXXX/X, C. - mestská časť S., nehnuteľnosť zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX, nachádzajúci sa v bytovom dome postavenom na parcele CKN č. XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, popis stavby Ž. X,X,X, súpisné číslo XXXX, vedená Okresným úradom Bratislava, pre katastrálne územie S., obec C. - S., okres Bratislava V, a to v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia bez poskytnutia bytovej náhrady; eventuálne, aby uložil žalovaným v 1. a v 2. rade povinnosť strpieť užívanie bytu č. XX žalobcom, ktorý sa nachádza na ulici Ž. XXXX/X, C. - mestská časť S., nehnuteľnosť zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX, nachádzajúceho sa v bytovom dome postavenom na parcele CKN č. XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, popis stavby Ž. X, X, X, súpisné číslo XXXX, vedená Okresným úradom Bratislava, pre katastrálne územie Petržalka, obec C.-S., okres Bratislava V, a to až do právoplatného skončenia konania o vypratanie nehnuteľnosti, vedené pred Mestským súdom Bratislava IV.
- Mestský súd Bratislava IV uznesením sp.zn. 58C/61/2023-80 zo dňa 11.12.2023 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a následne na základe odvolania podaného žalobcom, Krajský súd v Bratislave uznesením pod sp.zn. 9Co/5/2024-128 zo dňa 13.02.2024, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.
- Podaním doručeným súdu dňa 21.02.2025 žalobca opätovne podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd uložil žalovaným v 1. a v 2. rade povinnosť vypratať

byť č. XX, na ulici Ž. XXXX/X, C. - mestská časť S., nehnuteľnosť zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX, nachádzajúci sa v bytovom dome postavenom na parcele CKN č. XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, popis stavby Ž. X, X, X, súpisné číslo XXXX, vedená Okresným úradom Bratislava, pre katastrálne územie S., obec C.-S., okres Bratislava V, v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, bez poskytnutia bytovej náhrady (ďalej už len „Byť“).

6. Žalobca svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že žalovaní si naďalej neplnia svoje povinnosti, od augusta 2023 žalobcovi neplatia za užívanie Bytu, nie sú aktívni v prebiehajúcom súdnom konaní a nepreberajú doručované písomnosti. Žalovaný v 1. rade v odbernej lehote neprevzal platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Banská Bystrica pod č. 39Up/1344/2024 zo dňa 12.08.2024 (ďalej len „Platobný rozkaz“) a neprevzal si ho ani na adrese trvalého pobytu Ž. X v C. (adresa Bytu žalobcu), hoci sa na tejto adrese zdržiava spolu so žalovanou v 2. rade. Platobný rozkaz bol doručený iba žalovanej v 2. rade, ktorá z dôvodu starostlivosti o dieťa poberá iba dávky z poisťného systému/dávky zo systému štátnej sociálnej pomoci a podpory, čo de facto marí možnosť peňažného uspokojenia žalobcu. Z elektronického súdneho spisu vyplýva, že žalovaní si k dnešnému dňu ani len neprevzali výzvu súdu na vyjadrenie sa k žalobe, čím tendenčne a obštrukčne zabraňujú žalobcovi efektívne brániť svoje práva, a zamedzujú riadny a rýchly priebeh súdneho konania. Vyhýbanie sa doručovaniu písomností je dôvodom, pre ktorý súd do dnešného dňa ani len nenariadil pojednávanie. Žalovaný v 1. rade v e-mailovej komunikácii s právnym zástupcom žalobcu vyjadril zámer dobrovoľného vypratania Bytu, pričom podľa tvrdení žalovaného v 1. rade sa tak malo udiť do 20.06.2024. Byť nie je ku dňu podania tohto návrhu vypratáný a žalovaný v 1. rade zároveň odmietol niekoľko návrhov týkajúcich sa termínu vykonania obhliadky Bytu žalobcom resp. právnym zástupcom žalobcu. Žalobca takmer rok nemá žiadnu vedomosť o stave Bytu a majetku v ňom. Žalobca sa každým mesiacom trvania tohto protiprávneho a dlhodobo neudržateľného stavu dostáva do ťažkej finančnej situácie, pričom už nie je schopný naďalej znášať náklady súvisiace s protiprávnym užívaním Bytu žalovanými. Ku dňu podania tohto návrhu žalovaní dlžia žalobcovi cca 13.620,- Eur s príslušenstvom. Od augusta 2023 žalovaní neuhrádzajú žalobcovi žiadne platby za užívanie Bytu. Vo februári 2024 žalobca vyzval žalovaných na vypratanie Bytu a zaplatenie dlžnej sumy vo výške 3.870,- Eur, a to do 10 pracovných dní od doručenia výzvy. Žalobcovi v dôsledku tohto stavu vznikajú ďalšie nežiadúce náklady, keď v novembri 2023 bol vyzvaný na úhradu nedoplatku za dodávku elektriny vo výške 324,50 Eur za obdobie od 26.10.2022 do 25.10.2023, pričom polovicu tohto obdobia bol Byť v užívaní žalovaných. Žalobca tento nedoplatok uhradil v splátkach na základe dohody s SPP. Počas doby užívania bytu žalovanými, došlo k zvyšovaniu preddavkovej platby stanovenej SPP nakoľko v priebehu roka sa spotreba takmer strojnásobila, k 01.09.2023 vo výške 27,00 Eur, k 01.01.2024 vo výške 57,00 Eur, k 01.09.2024 vo výške vo výške 57,00 Eur, k 04.11.2024 vo výške 72,00 Eur. Žalobcovi v dôsledku protiprávneho užívania Bytu žalovanými, vznikol dlh voči Bytovému družstvu Petržalka vo výške 1.772,19 Eur. Zlú finančnú situáciu žalobca dokreslil nedoplatkom na dani z nehnuteľností vo výške 86,25 Eur, zrušením sporiaceho investičného portfólia v banke, pre neplnenie povinností žalovaných voči žalobcovi. Keďže sa žalobca za viac ako 15 mesiacov nedomohol ochrany svojich práv v prebiehajúcom súdnom konaní o vypratanie Bytu, podal trestné oznámenie na neznámeho páchatela, ktoré bolo uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Bratislava V pod ČVS: ORP-780/PJ-B5-2024 zo dňa 24.11.2024 (ďalej len „uznesenie vyšetrovateľa“) odmietnuté. Uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava V pod sp. zn. 1 Pn 1025/24/1105-2 zo dňa 11.12.2024 (ďalej len „uznesenie prokurátora“) bolo vyššie uvedené uznesenie vyšetrovateľa PZ zrušené ako predčasné, a aktuálne trestné konanie prebieha. Dňa 03.02.2025 žalovaný v 1. rade kontaktoval žalobcu ohľadom splácania dlžných súm v mesačných splátkach vo výške 150 - 200 Eur. Právny zástupca žalobcu e-mailom navrhol žalovaným stretnutie u notára za účelom dohody splátkového kalendára, pričom žalovaný v 1. rade navrhol termín stretnutia na 17.02.2025 o 16:00 hod., s ktorým žalobca aj notár súhlasili. Hodinu pred dohodnutým termínom však žalovaný v 1. rade stretnutie odvolal. Právny zástupca žalobcu sa následne so žalovaným v 1. rade dohodol na novom termíne stretnutia u notára v nasledujúci deň, t.j. 18.02.2025 o 16:00 hod.. Žalovaní sa na tento termín k notárovi nedostavili, svoju neúčast' ani vopred neoznámili. Žalobcovi tak vznikli ďalšie náklady na právne služby, ako aj služby notára, ktoré nevedli k želanému výsledku. K zmareným stretnutiam došlo aj v roku 2024, dňa 08.01.2024 a opätovne (po ohlásenej neúčasti žalovaných) aj dňa 15.07.2024. V oboch prípadoch k stretnutiu u notára nedošlo, a to z dôvodov na strane žalovaných (stretnutie bezdôvodne odvolali).

7. Žalobca poukázal na § 329 ods. 3 CSP s tým, že od podania žaloby a prvého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nastala podstatná zmena skutkových okolností významných pre rozhodnutie, ktorá spočíva v plynutí času a to uplynutím pôvodne zamýšľanej doby nájmu (01.04.2024); v prehýbaní finančnej tiesne žalobcu; a neúspešnosti, resp. bezvýslednosti použitia iných, menej invazívnych prostriedkov ochrany práv žalobcu. Všetky vyššie uvedené skutočnosti jednotlivito, ale aj vo vzájomnej

súvislosti vyžadujú neodkladnú potrebu úpravy pomerov medzi stranami a v tejto súvislosti žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 32Cob/2/2023 zo dňa 31.01.2023, podľa ktorého „... skutkovými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (§ 329 ods. 3 CSP) sú skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana (§ 326 ods. 1 CSP)... Patria sem aj objektívne právne skutočnosti, akými sú plynutie času a podobne ...“, na rozsudok Krajského súdu v Plzni sp. zn. 30 A 15/2018-52 zo dňa 21.08.2019, podľa ktorého „... žalobkyné naopak tvrdila, že plynutím času v konkrétnom prípade bylo způsobilé změnit původní skutkové okolnosti. Jistě, mnohdy může plynutí času přinést zásadní změnu pohledu na přezkoumávanou věc. ...“. Žalovaní mali dostatok času na vyriešenie svojej bytovej otázky, no naďalej protiprávne užívajú Byt žalobcu a bez náhrady. Už samotné trvanie protiprávneho stavu odôvodňuje vydanie neodkladného opatrenia. V zmysle článku 2.1 Nájomnej zmluvy, doba nájmu Bytu uplynula dňa 01.04.2024, z čoho je zrejmé, že ak žalobca v žalobe vo veci samej uviedol dôvody absolútnej neplatnosti Nájomnej zmluvy, resp. skončenia zmluvy odstúpením, a súd považoval za potrebné vykonať v tomto smere riadne dokazovanie, a preto nevydal neodkladné opatrenie, predmetné dokazovanie už nie je nevyhnutné, keďže doba nájmu už uplynula dňa 01.04.2024, a po tomto dátume sa žalovaní zdržiavajú v Byte neoprávnené. Užívanie Bytu žalovanými bez právneho titulu znemožňuje žalobcovi výkon vlastníckeho práva, najmä výkon užívacieho práva, dispozičného práva a práva požívať z Bytu plody a úžitky (napr. vo forme nájomného). Nie je spravodlivé naďalej tolerovať stav, v ktorom žalobca znáša náklady na Byt výlučne z vlastných zdrojov (ktoré mu dochádzajú). Žalobca má zároveň dôvodnú obavu, že v dôsledku finančnej tiesne a neschopnosti splácať ďalšie náklady, dôjde k odpojeniu Bytu od dodávok energie. Žalobcovi na úhradu nákladov súvisiacich s užívaním Bytu nepostačujú vlastné finančné prostriedky, jeho finančná situácia je natoľko vážna, že nemá ani finančné prostriedky na služby svojho právneho zástupcu. Žalobca počas celého trvania sporu so žalovanými postupuje s nadštandardnou starostlivosťou, keď sa pokúsil pomôcť žalovaným pri hľadaní nového bývania a v decembri 2023 navrhol žalovaným finančnú pomoc vo výške 2.000,- Eur na úhradu zálohu a prvý nájom v inej nehnuteľnosti podľa výberu žalovaných. Žalovaní uvedenú pomoc odmietli, keď žalobca žiadal predloženie návrhu nájomnej zmluvy. Z uvedených dôvodov žalobca nemôže ďalej čakať na právoplatné skončenie súdneho konania a má za to, že nariadenie neodkladného opatrenia na vypratanie Bytu je primeraným riešením situácie. Nemožno ďalej tolerovať stav, v ktorom sa žalobca nevie právnymi prostriedkami hospodárne a efektívne domôcť ochrany svojich práv na úkor žalovaných, ktorý nemajú žiadny právny titul na užívanie Bytu. Žalobca poukázal aj na test proporcionality, ktorý v predmetnej veci treba posúdiť tak, že právo na ochranu obydľia musí ustúpiť potrebe ochrany vlastníckeho práva žalobcu, a to vzhľadom na všetky okolnosti uvedené v návrhu. Žalobca ako vlastník Bytu sa už niekoľko mesiacov nedobrovoľne nachádza v stave tzv. holého vlastníctva, keď užívanie Bytu žalovanými negeneruje žiadny príjem (ani na pokrytie nevyhnutných nákladov), v dôsledku čoho dochádza aj k úbytku iných majetkových hodnôt žalobcu a vzniku ďalších nákladov. Navyše žalobca už vyše roka nemôže využívať Byt pre uspokojenie svojej vlastnej potreby bývania. Pri nariadení neodkladného opatrenia je pre súd dôležité, aby z návrhu a jeho príloh bolo zrejmé, že celkové okolnosti prípadu a správanie sa protistrany alebo jej predchádzajúce úkony osvedčujú, že k neželanému úkonu reálne môže dôjsť a jeho uskutočnenie je pravdepodobné, pričom vykonanie tohto úkonu závisí iba od individuálnej vôle samotnej osoby protistrany. V posudzovanej veci žalobca osvedčil, že žalovaní nechcú Byt opustiť, a je pravdepodobné, že bez ingerencie súdu Byt dobrovoľne neopustia. Neodkladná úprava pomerov je preto nevyhnutná, bez ktorej je žalobca vystavený ďalšiemu riziku svojvoľného konania žalovaných, ktoré môže viesť k tomu, že žalobcovi bude vznikať škoda a iná ujma na jeho právach nepretržite, a to až do dobrovoľného upustenia od protiprávneho konania žalovaným.

8. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil § 161 ods. 1, ods. 2, § 230, 329 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a vecne tým, že v odseku 13. napadnutého uznesenia poukázal na uznesenie tunajšieho súdu sp.zn. 58C/61/2023-80 zo dňa 11.12.2023, ktorým zamietol skorší návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia. Krajský súd v Bratislave uznesením pod sp.zn. 9Co/5/2024-128 zo dňa 13.02.2024, právoplatným dňa 12.03.2024, žalobcom napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Aktuálnym návrhom zo dňa 21.02.2025, žalobca navrhuje vydať neodkladné opatrenie v totožnom znení, pričom poukazuje na zásadnú zmenu okolností spočívajúcu v plynutí času, v uplynutí pôvodne zamýšľanej doby nájmu (01.04.2024); v prehĺbení finančnej tiesne žalobcu; a v neúspešnosti, resp. bezvýslednosti použitia iných, menej invazívnych prostriedkov ochrany práv žalobcu. V odsekoch 14. až 22. napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie venoval pozornosť právnej teórii procesných podmienok súdneho konania, prekážke právoplatne rozhodnutej veci, totožnosti predmetu konania a v odseku 23. k predmetu

veci konštatoval, že petit návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia doručený súdu dňa 09.11.2023 spolu so žalobou vo veci samej, je rovnaký, ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručený súdu dňa 21.02.2025. Konanie sa týka tých istých účastníkov konania/strán sporu, teda ide o totožnú vec. Nový návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podal žalobca na základe rovnakých skutkových okolností, ako v prípade skoršieho návrhu, pričom za zmenu skutkových okolností, podľa názoru súdu prvej inštancie, nemožno považovať plynutie času a to uplynutie pôvodne zamýšľanej doby nájmu (01.04.2024), ani prehĺbenie finančnej tiesne žalobcu a ani neúspešnosť, resp. bezvýslednosť použitia iných, menej invazívnych prostriedkov ochrany práv žalobcu, na ktoré žalobca poukazoval už v skoršom návrhu. Nejedná sa o skutkové okolnosti nové, resp. o tak významnú zmenu skutkových okolností, ktoré by odôvodňovali aplikáciu § 329 ods. 3 CSP. V posudzovanej veci ide o totožný skutok a v zmysle § 230 CSP o rovnakú vec. Následne v odseku 24. napadnutého uznesenia súd prvej inštancie presne zadefinoval žalobcom uplatnený nárok vymedzený petitom návrhu, ktorý vyplýva z rovnakého skutku, týka sa rovnakých subjektov, pričom sa novo uplatnený návrh neopiera o žiadne nové rozhodné skutočnosti, ktoré by tu neboli v čase pôvodného návrhu a jeho rozhodnutia o neodkladnom opatrení. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že uznesenie súdu prvej inštancie pod sp.zn. 58C/61/2023-80 zo dňa 11.12.2023 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave pod sp.zn. 9Co/5/2024-128 zo dňa 13.02.2024 je právoplatné (dňa 12.03.2024), čím sú splnené všetky predpoklady pre konštatovanie prekážky právoplatne rozhodnutej veci (§ 230 CSP). Napriek uvedenej procesnej prekážke, pre ktorú súd konanie o nariadenie neodkladného opatrenia zastavil, súd prvej inštancie v odseku 25. napadnutého uznesenia, vzhliadol potrebu explicitne poukázať na odsek 9. odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9Co/5/2024-128 zo dňa 13.02.2024, ktorý citoval. Odvolací súd v predmetnom rozhodnutí okrem iného vyslovil právny názor k otázke, keď výrok neodkladného opatrenia je totožný s výrokom vo veci samej, čo ustanovenie § 330 ods. 2 CSP pripúšťa, avšak kritériom pre akceptovateľnosť takéhoto rozhodnutia je to, že totožnosť výrokov pripúšťa povaha veci. Podľa názoru odvolacieho súdu v predmetnom konaní, povaha prejednávanej veci nepripúšťa vydanie navrhovaného neodkladného opatrenia, pretože ide priamo o nárok na splnenie povinnosti - o vypratanie nehnuteľnosti (§ 137 písm. a) CSP s poukazom na ustanovenia § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka). A až právoplatné a vykonateľné rozhodnutie vo veci samej, v ktorom je potrebné riadne vykonať dokazovanie, vyriešiť otázku platnosti nájomnej zmluvy, odstúpenia od nájomnej zmluvy a iné pre rozhodnutie podstatné otázky, bude deklarovať opodstatnenosť uplatneného nároku. Preto, ak by súd vyhovel navrhovanému neodkladnému opatreniu, konanie vo veci samej by úplne stratilo svoj zmysel. Nariadenie neodkladného opatrenia s povinnosťou uloženou žalovaným vypratať Byt, tak povaha veci samej nepripúšťa. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil v odseku 29. napadnutého rozhodnutia.

9. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie žalobca v celom rozsahu, z dôvodov vymedzených v § 365 ods. 1 písm. b), písm. f), písm. h) CSP a navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, a žalobcovi priznal voči žalovaným v 1. a v 2. rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. Žalobca namieta konštatovanie súdu prvej inštancie, že sú splnené podmienky prekážky *res iudicata* a citoval ust. § 329 ods. 3 CSP. Žalobca uviedol, že od podania žaloby a spolu s ňou podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nastala podstatná zmena skutkových okolností významných pre rozhodnutie, ktorá spočíva v plynutí času, v uplynutí pôvodne zamýšľanej doby nájmu (01.04.2024) a prehĺbení finančnej tiesne žalobcu.

11. K plynutiu času žalobca poukázal na rozhodovaciu prax súdov už v samotnom návrhu, z ktorej vyplýva, že plynutie času ako objektívna právna skutočnosť je spôsobilá bez ďalšieho vyvolať zmenu skutkových okolností významných pre rozhodnutie. Podstatnou skutočnosťou (súvisiacou s plynutím času) je aj uplynutie pôvodnej dojednanej doby nájmu, keď žalobca predložil dôkazy, z ktorých vyplýva, že vzťah medzi žalobcom a žalovanými založený Nájomnou zmluvou zanikol a nedošlo ani ku konkludentnému predĺženiu nájmu. Takže v čase podania posudzovaného návrhu o nariadenie neodkladného opatrenia existuje faktický a protiprávny stav neoprávneného užívania Bytu, pričom táto okolnosť v čase podania prvého návrhu o nariadenie neodkladného opatrenia, prítomná nebola.

12. K prehĺbeniu finančnej tiesne žalobca uviedol, že v období medzi prvým podaním návrhu o nariadenie neodkladného opatrenia a aktuálne posudzovaným návrhom o nariadenie neodkladného opatrenia, sa finančná tieseň žalobcu prehĺbila do neúnosných rozmerov, pričom žalobcove dlhy vzniknuté v príčinnej súvislosti s dlhodobým protiprávnym užívaním Bytu žalovanými pribúdajú nielen čo do počtu, ale aj narastajú čo do výšky, pričom žalobca ich uhrádza výlučne z vlastných zdrojov (ďalších pôžičiek/úverov), nakoľko z prenechania užívania Bytu už niekoľko mesiacov negeneruje žiadny príjem.

13. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie sa nezaoberal uvedenými skutočnosťami samostatným ich posúdením, ani posúdením ich vzájomných väzieb a kumuláciou, ale sa obmedzil iba na strohé

konštatovanie, že tieto okolností neodôvodňujú aplikáciu § 329 ods. 3 CSP. Súd takýmto postupom dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom (nesprávne) neidentifikoval zmenu skutkových okolností významných pre rozhodnutie, čím došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Zároveň súd prvej inštancie nesprávne subsumoval (nedostatočne a nesprávne zistený) skutkový stav pod § 329 ods. 3 CSP, ako aj pod § 161 ods. 2 CSP v spojení s § 230 CSP, nakoľko podmienky jeho subsumovania pod tieto normy neboli naplnené. Tým došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Vzhľadom na uvedené, v súvislosti s nesprávnym posúdením veci neobstojí konštatovanie súdu prvej inštancie, že povaha prejednávanej veci nepripúšťa vydanie navrhovaného neodkladného opatrenia, pretože ide priamo o nárok na splnenie povinnosti o vypratanie nehnuteľností. Za súčasnej situácie, po zmene rozhodných okolností, ide o skutočnosť, ktorá nie je medzi stranami sporu sporná.

14. Žalobcovi je z povahy veci jasné, že v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa nie je možné dovolávať nespornosti tvrdení strán v podobe de iure (nepopreté tvrdenie protistrany). O tento prípad však v posudzovanej veci nejde, keďže tvrdenia žalovaného sú zachytené v zápisnici orgánu činného v trestnom konaní o výpovedi žalovaného ako svedka v trestnom konaní, ktorú vlastnoručne podpísal. Takže žalobca nemá zákonnú povinnosť svoje tvrdenia „len“ osvedčiť, môže ich aj dokázať. Aktuálne žalobca preukázal nespornosť tvrdení strán o tom, že žalovaní nemajú právny titul na užívanie Bytu, preto neexistuje dôvod prečo by malo byť odopreté právo žalobcu na súdnu ochranu len na základe záveru (nutne povedať, že procesne neodôvodneného), že vypratanie predmetných nehnuteľností na základe neodkladného opatrenia by len s nepomernými ťažkosťami umožňovalo obnoviť pôvodný stav. Vzhľadom na preukázanú neexistenciu titulu žalovaných na užívanie Bytu, je možné vo veci rozhodnúť aj neodkladným opatrením, preto formalistický záver súdu o hypoteticky ťažko obnoviteľnom pôvodnom stave nie je právne relevantný.

15. Žalobca namieta nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je aj arbitrárne. V tejto súvislosti žalobca poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej „... súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. ...“ (sp.zn. III.ÚS 119/03-30, sp.zn. IV. ÚS 115/03). A v konaniach vo veci neodkladných opatrení „... rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí mať predovšetkým rovnako ako iné rozhodnutia zákonný podklad, musí byť vydané príslušným orgánom a nemôže byť prejavom svojvôle, teda musí byť najmä náležite odôvodnené. ...“ (sp.zn. III. ÚS 503/2016). Tým, že súd prvej inštancie výpočet skutkových okolností, ich vzájomné vzťahy a závažnosť týchto okolností „posúdil“ v odseku 23. napadnutého uznesenia strohým konštatovaním, že podľa jeho názoru neodôvodňujú aplikáciu § 329 ods. 3 CSP, nielenže nenaplnil vyššie judikatúrou formulované požiadavky, ale zároveň do uznesenia vniesol prvok arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti. Nedostatky odôvodnenia napadnutého uznesenia, prvky arbitrárnosti a jeho nepreskúmateľnosti zakladajú odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

16. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalobcu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), viazaný rozsahom (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP.

17. Ustanovenie § 329 ods. 3 CSP počíta s možnosťou, aby po skoršom zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo možné opätovne podať nový návrh, avšak výlučne v prípade, ak dôjde k zmene skutkových okolností, významných pre rozhodnutie. Ak nedôjde k zmene skutkových okolností, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku veci právoplatne rozsúdenej (§ 230 CSP), v dôsledku čoho súd nemôže ten istý návrh prejednávať znovu (porovnaj napr. R 25/11).

18. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Aj keď rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je rozhodnutím vo veci samej, má pre osoby dotknuté týmto súdnym rozhodnutím závažné dôsledky. V záujme ich právnej istoty, zákon predchádza tomu, aby v tej istej veci (t.j. o tom istom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podanom rovnakým účastníkom konania za nezmenených skutkových okolností) bolo neodkladné opatrenie nariadené niekoľkokrát alebo, aby o tom istom návrhu boli vydané rozdielne (protichodné) rozhodnutia. Tento účel zabezpečuje Civilný sporový poriadok negatívnou podmienkou konania, t.j. požiadavkou, aby rozhodnutiu nebránila prekážka právoplatne rozhodnutej v zmysle § 230 CSP. Pokiaľ ale po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie,

nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia prekážku veci rozhodnutej veci (§ 329 CSP). Výkladom a contrario citovaného zákonného ustanovenia teda možno nepochybné ustáliť, že ak nedôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku právoplatne rozsúdenej veci (§ 230 CSP). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na stanovisko č. 25 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2011, v ktorom vyslovil, že „... pokiaľ nedôjde k zmene skutkových okolností, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, prekážku veci právoplatne rozsúdenej (§ 159 ods. 3 O. s. p. v spojení s § 167 ods. O. s. p.). ...“. Je nepochybné, že aplikácia tohto stanoviska nevyvoláva žiadne aplikačné problémy v prípade, ak účastník v rámci jedného konania opakovane podá návrh na nariadenie neodkladného opatrenia potom, ako už súd právoplatne rozhodol o jeho skoršom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako je to aj v tomto prípade.

19. Námietku žalobcu, že súd prvej inštancie konštatoval, že sú splnené podmienky prekážky *res iudicata* a citoval ust. § 329 ods. 3 CSP uvedenú v odseku 10. tohto rozhodnutia, nakoľko od podania žaloby a s ňou podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nastala podstatná zmena skutkových okolností významných pre rozhodnutie, ktorá spočíva v plynutí času, v uplynutí pôvodne zamýšľanej doby nájmu (01.04.2024) a prehĺbení finančnej tiesne žalobcu, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

19.1. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej (*rei iudicatae*) nastáva vtedy, ak sa má v ďalšom konaní prerokúvať totožná vec, o ktorej už v inom konaní bolo právoplatne rozhodnuté. O totožnú vec ide vtedy, pokiaľ ide v novom konaní o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Rovnaký (totožný) predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený návrhom na rozhodnutie (*petitum*) vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, ktorými bol uplatnený. Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako bol súdom skutok (skutkový dej), ktorý bol predmetom pôvodného konania, posúdený po právnej stránke. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná i vtedy, ak skutok (skutkový dej) bol doteraz posúdený po právnej stránke nesprávne alebo neúplne (uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/42/2008 a sp.zn. 5Cdo/120/2009). O rovnaký (totožný) predmet konania ide tiež vtedy, ak bol rovnaký skutok v novom konaní právne kvalifikovaný inak než v konaní pôvodnom (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 28 Cdo 3199/2009 zo dňa 23.02.2011). V širšom ponímaní prekážka *rei iudicatae* súvisí s účinkami právoplatnosti súdneho rozhodnutia. Z formálneho hľadiska nadobúda právoplatnosť rozhodnutie, ktoré nie je možné napadnúť riadnym opravným prostriedkom (konečnosť rozhodnutia). K materiálnym stránkam (účinkom) právoplatnosti rozhodnutia náleží jeho nezmeniteľnosť. Možno teda prijať záver, že čo sa týka prekážky *rei iudicatae* a právoplatnosti rozhodnutia súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, odvolací súd poukazuje na zákonné ustanovenie § 329 CSP a ustálenú judikatúru súdov, podľa ktorej, pokiaľ nedôjde k zmene skutkových okolností oproti stavu, ktorý tu bol v čase rozhodovania o predchádzajúcom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku *rei iudicatae* (stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.05.2011; Zbierka stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2011, stanovisko č. 25; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 249/2010 zo dňa 13.05.2010, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 256/2012 zo dňa 18.09.2012).

19.2. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v predmetnej veci návrhu o nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 21.02.2025, došlo k naplneniu zákonných podmienok prekážky právoplatne rozhodnutej veci, keď súd prvej inštancie uznesením sp.zn. 58C/61/2023-80 zo dňa 11.12.2023 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 09.11.2023 zamietol, ktoré bolo následne uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9Co/5/2024-128 zo dňa 13.02.2024 potvrdené a nadobudlo právoplatnosť dňa 12.03.2024. Konanie sa týka tých istých osôb ako účastníkov konania, rovnaký predmet konania (*petit*) za rovnakých skutkových tvrdení.

20. Námietku žalobcu, že od podania žaloby a s ňou podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nastala podstatná zmena skutkových okolností významných pre rozhodnutie, ktorá spočíva v plynutí času, v uplynutí pôvodne zamýšľanej doby nájmu (01.04.2024) a prehĺbení finančnej tiesne žalobcu, uvedenej v odsekoch 11. a 12. tohto rozhodnutia, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

20.1. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je modifikovaná v konaniach o neodkladných opatreniach tak, že ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci (§

329 ods. 3 CSP). Základným predpokladom úspechu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 326 ods. 1 CSP) sú skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Osvedčenie nevyžaduje takú mieru presvedčenia súdu o pravdivosti osvedčovaných skutočností, ako dokázanie. Hodnoverné osvedčenie znamená, že tvrdenie musí byť vysoko pravdepodobné (pozri v tomto zmysle ŠTEVČEK, M. et al.: Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 1106). Aj v konaní o neodkladnom opatrení má samotný nárok, ktorému sa má poskytnúť procesná ochrana, dôležitú úlohu, a neodkladné opatrenie je len prostriedkom, ktorým sa tomuto nároku poskytuje ochrana. Konanie o neodkladnom opatrení nie je samotný spor vo veci. Dokazovanie v konaní o neodkladnom opatrení je obmedzené a takmer sa nevykonáva. Súd rozhodujúci o návrhu vychádza spravidla len z opisu rozhodujúcich skutočností, ktoré uviedol navrhovateľ a k nemu pripojených listín. Účelom konania o neodkladnom opatrení nie je meritórny prieskum nároku, ktorému sa poskytuje ochrana; lebo táto úloha prináleží súdu v konaní vo veci samej. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, ak skutok (skutkový dej) bol doteraz posúdený po právnej stránke nesprávne alebo neúplne. O rovnaký (totožný) predmet konania ide vtedy, ak bol rovnaký skutok v novom konaní právne kvalifikovaný inak než v konaní pôvodnom (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 28 Cdo 3199/2009 zo dňa 23.02.2011). V širšom ponímaní prekážka rei iudicatae súvisí s účinkami právoplatnosti súdneho rozhodnutia. Jurisprudencia i judikatúra v tomto smere rozlišuje formálnu stránku právoplatnosti a materiálnu stránku právoplatnosti súdneho rozhodnutia. Z formálneho hľadiska nadobúda právoplatnosť rozhodnutie, ktoré nie je možné napadnúť riadnym opravným prostriedkom (konečnosť rozhodnutia). K materiálnym stránkam (účinkom) právoplatnosti rozhodnutia náleží jeho nezmeniteľnosť a jeho záväznosť. Aj ústavný súd už poukázal na ustálenú judikatúru súdov, podľa ktorej, pokiaľ nedôjde k zmene skutkových okolností, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, prekážku veci právoplatne rozsúdenej (stanovisko občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu zo 16. mája 2011 Zbierka stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2011, stanovisko č. 25; uznesenie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 249/2010 zo dňa 03.05.2010, nález ústavného súdu IV. ÚS 256/2012 zo dňa 18.09.2012). Rovnako ústavný súd už v minulosti zaujal stanovisko k obdobnému skutkovému stavu „... v prípade, že účastník podá viacero obsahovo identických návrhov paralelne (teda pôjde o samostatné návrhy vedené ako samostatné konania pod odlišnými spisovými značkami) z tých istých dôvodov, týkajúcich sa tej istej veci, medzi tými istými účastníkmi bezo zmeny skutkových okolností významných pre rozhodnutie, je potom podľa názoru ústavného súdu prípustné, aby súd po posúdení rozhodných okolností rozhodol o tom, že skoršie právoplatné rozhodnutie súdu o jednom z týchto podaných návrhov na vydanie predbežného opatrenia za splnenia už uvedených podmienok totožnosti veci tvorí prekážku res iudicata. ...“ (uznesenie sp. zn. III. ÚS 9/2012 zo dňa 17.01.2012).

20.2. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k názoru, že po vydaní rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 09.11.2023, uznesením sp.zn. 58C/61/2023-80 zo dňa 11.12.2023 zamietol a Krajský súd v Bratislave uznesením pod sp.zn. 9Co/5/2024-128 zo dňa 13.02.2024, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil, v zmysle obsahu ďalšieho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 21.02.2025, nedošlo k zmene pomerov (k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie), a tak už právoplatné rozhodnutie zamietajúce návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, tvorí prekážku veci rozhodnutej. Je nesporné, že žalobca sa svojím návrhom domáhal ochrany rovnakého práva z rovnakého právneho dôvodu, takže je zrejmé, že ide o totožnú vec. Z ustanovenia § 329 ods. 3 CSP je zrejmé, že právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, predstavuje prekážku rozhodnutej veci. O negatívne vymedzenie ide jedine vtedy, ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie. Dôvod, pre ktorý bol návrh zamietnutý, zákon nepovažuje vôbec za podstatný, no napriek tomu odvolací súd je názoru, že zmena skutkových okolností významných pre rozhodnutie, ktorá podľa žalobcu spočíva v uplynutí doby nájmu (01.04.2024) a prehĺbení finančnej tiesne žalobcu (ktorú žalobca neosvedčil; miera presvedčenia o pravdepodobnosti finančnej tiesne nebola dostatočne presvedčivá) nie je takého charakteru a rozsahu, ktorá by zakladala možnosť opätovného preskúmania identického návrhu o nariadenie neodkladného opatrenia. V konaní o neodkladnom opatrení má samotný nárok, ktorému sa má poskytnúť procesná ochrana, dôležitú úlohu, a neodkladné opatrenie je len prostriedkom, ktorým sa tomuto nároku poskytuje ochrana, preto konanie o neodkladnom opatrení netvorí samotný spor vo veci, táto úloha prináleží súdu v konaní vo veci samej. Súd v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia len skúma, či je hodnoverne osvedčená dôvodnosť a trvanie nároku. Ak by súd vyhovel návrhu o nariadenie neodkladného opatrenia, potom by bolo nutné považovať takéto rozhodnutie, ktoré vo vzťahu k nároku samotnému by konzumovalo návrh vo veci samej, že takýto postup a rozhodnutie súdu,

by sa zjavne priečilo účelu inštitútu neodkladného opatrenia, ktorým je poskytnúť bezodkladnú ochranu nároku, ale nie rozhodnúť s konečnou platnosťou o tom, či je nárok dôvodný. Inak povedané, petit návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevykazuje charakter dočasnosti a predbežnosti poskytovanej meritórnej ochrany vyžadujúcej ďalšie konanie o žalobou uplatnenom nároku, v ktorom sa vec vyrieši s konečnou platnosťou. Samotné neodkladné opatrenie tak konzumuje vec samu (stáva sa vecou samou). Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozhodnutiach sp. zn. 8Cdo/83/2017 zo dňa 14.06.2017, sp. zn. 3Cdo/157/2017 zo dňa 11.10.2017, uviedol, „... že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. ...“.

21. Námietku žalobcu, že súd prvej inštancie sa nezaoberal uvedenými skutočnosťami ich samostatným posúdením, ani posúdením ich vzájomných väzieb a kumuláciou, čím došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, uvedenú v odseku 13. tohto rozhodnutia, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

21.1. Odvolací súd dáva do pozornosti čl. 15 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého nemá žiaden dôkaz predpísanú dôkaznú silu, t.j. každý dôkaz má rovnocenné postavenie a potenciál presvedčivosti. Zákonnú silu (tzv. váhu) pripisuje jednotlivým dôkazom sudca, a to podľa pravidiel rozumnej a presvedčivej aplikácie princípu voľného hodnotenia dôkazov. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa zásada voľného hodnotenia dôkazov. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje toto účastníka konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie sa nezaoberal v návrhu uvedenými skutočnosťami ich samostatným posúdením, ani posúdením ich vzájomných väzieb a kumuláciou. Odvolací súd po preskúmaní odvolaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na prekážke res iudicata, pričom výnimku z ust. § 329 ods. 3 CSP náležite odôvodnil v odsekoch 24. a 25. napadnutého rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu, nové skutočnosti na ktoré poukazuje žalobca, nemožno považovať za také, ktoré by menili totožnosť/podstatu žalovaného nároku. Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (nárok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený inak, nesprávne, či neúplne, ako odvolací súd už uviedol vyššie.

22. Námietku žalobcu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je arbitrárne, uvedenú v odseku 15. tohto rozhodnutia, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

22.1. Na tomto mieste odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemusí pri zisťovaní rozhodujúcich skutočností dbať na všetky formalities, ako to je pri riadnom procesnom dokazovaní vo veci samej, ale postačuje, že uvedie esenciálne hmotnoprávne a skutkové zistenia pre ktoré nebolo možné návrhu vyhovieť, tak ako uviedol súd prvej inštancie v odsekoch 13. až 28. napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, jeho zdôvodnenie ako celok spĺňa parametre zákona na odôvodnenie uznesenia. Z judikatúry vyplýva, že zmyslom neodkladného opatrenia je predbežná úprava pomerov účastníkov, pričom musí byť poskytnutá ochrana tomu, kto o vydanie neodkladného opatrenia žiada, ako aj v rámci ústavných pravidiel tomu, voči komu neodkladné opatrenie smeruje.

22.2. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov uvádzaných účastníkmi konania (stranami sporu). Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva sporovej strany na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Uvedené analogicky platí aj pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení.

23. Krajský súd v Bratislave s poukazom na vyššie uvedené vyhodnotil odvolacie námietky žalobcu ako nedôvodné, nespôsobilé zmeniť správny právny záver súdu prvej inštancie. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, keď návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil, keďže bola preukázaná prekážka rozsúdenej veci (res iudicata), ktoré patria k negatívnym procesným

podmienkam a ich existencia (zistenie) v každom štádiu konania, vedie k zastaveniu konania, a z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil, vrátane rozhodnutia o trovách konania.

24. O nároku na náhradu trov konania rozhodne súd v rozhodnutí, v ktorom sa konanie končí.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods.2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)